

HET REISMAGAZINE VAN LONELY PLANET

FIETSEN OP DE
LOFOTEN

ONONTDEKT
NOORD-IJSLAND

lonely planet

OKTOBER 2022

NEDERLAND

GROENE *herfst*

Van duurzame Europese
citytrips met de trein tot
het goede buitenleven
in Zuid-Zweden

CITY TRIPS

*Bangkok, Dublin,
Venetië, Perth
& meer!*

3 WANDELINGEN
DOOR HET
ZWARTE WOUD

8 AP €5,99

719325 044652

00822

PLUS DUURZAAMHEID IN ISRAËL ♦ SLAPEN BIJ NOMADEN IN IRAN ♦ UPPER MUSTANG IN NEPAL

MIJN REIS

Nomaden

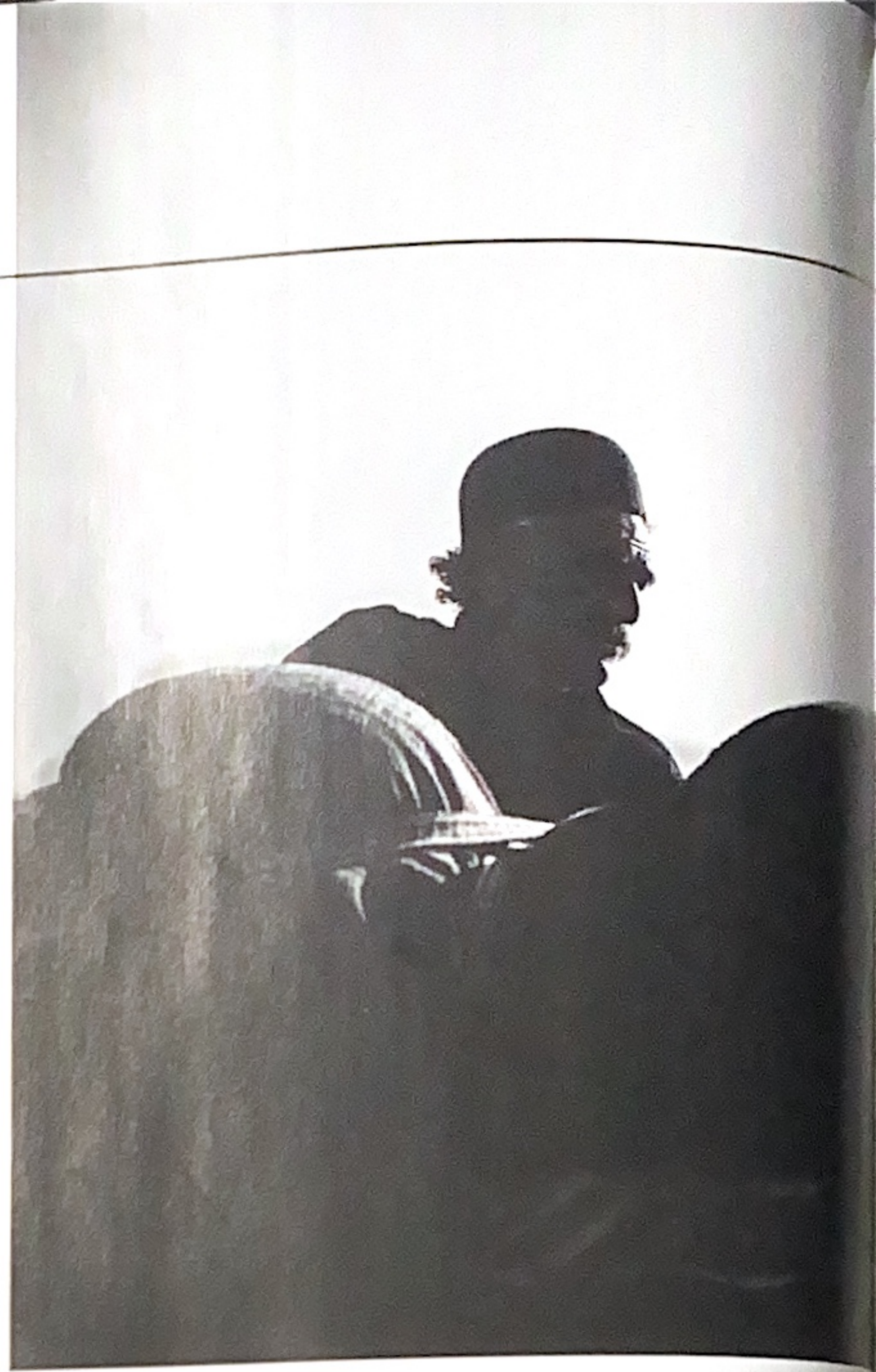

leven

Fotograaf Sofieke van Bilsen bracht negen dagen door met de Bakhtiar, een nomadisch volk in Iran, en legde haar ervaring vast

📷 @sofiekevanbilsen

DE BAKHTIARI VERPLAATSEN ZICH, inclusief al hun bezittingen en vee, twee keer per jaar door het Iraanse landschap tussen de winter- en zomerweides. Zo zorgen ze ervoor dat hun schapen en geiten gedurende het jaar toegang hebben tot gras van de hoogste kwaliteit. De dieren zijn namelijk verantwoordelijk voor het grootste gedeelte van het inkomen van de Bakhtiari. Ik reisde samen met mijn vriend mee met Husein en Jahan, dwars door het Zagros-gebergte, onderweg van de winter- naar de zomerweide.

Tijdens de tocht, die normaliter zeven dagen duurt, overbruggen we een afstand van 92 kilometer en 3.200 hoogtemeters. Met een aankomstdag en een regendag deden we er uiteindelijk negen dagen over, vergezeld door

de familieleden van Husein en Jahan, 250 schapen en geiten, vier ezels en vijf paarden. Het was een intense, maar onvergetelijke reis.

Iedere nomadenfamilie volgt zijn eigen route tijdens de migratie en heeft ook vaste weides waar ze onderweg verblijven. De tocht zit vol verrassingen en vraagt om een hoog aanpassingsvermogen. Dit hoorde we ook van andere families wiens wegen de onze kruisten. Sommigen zijn onderweg vijf geiten kwijtgeraakt, anderen hebben een ziek schaap moeten achterlaten. 'Een verrassing voor de beren', zeiden ze dan.

Het landschap onderweg is erg divers. Van hevige droogte en hitte, tot veel groen en rotsen. Uiteindelijk kwamen we zelfs sneeuw tegen. Sommige stukken waren hierdoor lastig te

bewandelen, wat de dagen intens maakte. De tocht stond in het teken van vallen en opstaan, en mentaal sterk genoeg zijn om door de honger heen te lopen. Groente en fruit zijn namelijk te zwaar om mee te nemen en bederven te snel. In plaats daarvan leefden we op zelfgemaakt brood, melk, yoghurt en uien.

Iedere ochtend begonnen we de wandeling van vaak vier tot vijf uur lang naar de volgende weide. Op een van de dagen hebben we zelfs 10 uur gelopen om bij de volgende rustplaats uit te komen. Tijdens de tochten hadden we geen idee wanneer we bij ons doel aan zouden komen. De mentaliteit werd dan ook: elke stap brengt ons dichterbij de bestemming. De wandeling ging niet meer over de bestemming, maar juist over de reis zelf.

Het bijbenen van de fitte nomaden bleek een grote uitdaging. 's Avonds was het vaak een grote opluchting als we de nachtweides bereikten. Gedrenkt in zweet en met zere voeten zetten we de tent op voor de nacht en hielpen we de familie met de laatste klusjes voor de dag. Zo moesten de tassen op de ezels en paarden nog worden uitgeladen, hout moest worden gesprokkeld voor het vuur, en soms hielpen we met verzamelen van de geiten voordat ze werden gemolken. De natuur werd ons thuis en met een beetje geluk was er nog een rivier om het gezelschap te voorzien van vers water en een plek om te wassen.

Het leven van de nomaden is niet ingewikkeld, maar het kan onderweg veel ontberingen met zich meebrengen. Ze worden geconfronteerd met de **extreme** elementen, lange dagen en korte nachten en nachtelijke bezoekers zoals beren en wolven die de geiten en schapen van de families willen verslinden. Deze wilde dieren zijn ook de

reden waarom de nomaden honden bij zich hebben om zichzelf en hun dieren te beschermen. Evenals een geweer trouwens. De bergen zijn net het wilde westen en het valt niet te voorspellen wat ze tegenkomen. Ter bescherming houden de mannen van de gezinnen 's nachts om de beurt de wacht over het kamp.

Het was een zware tocht, waar we elke dag fysiek en mentaal onze grenzen moesten verleggen. We hebben elke dag opnieuw onze ogen uitkeken bij het prachtige landschap en de fascinerende cultuur van de nomaden. We realiseerden ons hoeveel we van ze kunnen leren: hoe weinig je nodig hebt om te leven, hoeveel vrijheid en geluk natuur kan brengen, en om te roeien met de riemen die je hebt. De levenslessen die wij hier hebben kunnen uithalen, zullen ons nog een lange tijd bijblijven. Kortom, een onvergetelijk avontuur dat wij iedereen zouden aanraden!

